

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 7035/2022
08.03.2023. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Надежде Видић, Мирјане Андријашевић и Зорана Хаџића, чланова већа, у парници парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Радоје Нешковић, адвокат из ..., против туженог предузећа "Intergradnja COOP" d.o.o., Београд, чији је пуномоћник Петар Кастратовић, адвокат из ..., ради дуга, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1124/20 од 12.10.2020. године, у седници одржаној 08.03.2023. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1124/20 од 12.10.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1124/20 од 12.10.2020. године. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 5705/17 од 18.12.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиле којим је тражила да се обавезе тужени да јој по основу стицања без основа исплати 1.131.701,00 динара, са законском затезном каматом од 29.09.2009. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да туженом на име трошкова поступка исплати 234.750,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 1124/20 од 12.10.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, обавезана је тужилца да на име трошкова другостепеног поступка исплати туженом 12.50,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилца је изјавила ревизију из свих законом дозвољених разлога, с тим што је предложила да се ревизија сматра изузетно дозвољеном, сагласно члану 404. Закона о парничном поступку.

Тужени је поднео одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11 ... 18/20), посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно размотрити правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном одлуком је накнада по основу стицања без основа. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог, побијаном одлуком је одбијен тужбени захтев за исплату по основу стицања без основа, јер је тужиља на основу усменог уговора о зајму закљученог са физичким лицем, као зајмопримцем, вршила уплате у корист правног лица „...“ правног претходника туженог, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на истом или сличном чињеничном стању као у овој правној ствари, а тужиља није доставила правноснажне одлуке којима је другачије одлучено. Осим тога, одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, те се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари. Имајући ово у виду, произлази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради дуга поднета је 29.09.2009. године, а вредност предмета спора је 1.131.701,00 динара.

Имајући у виду да се ради о имовинско-правном спору, који се односи на исплату, у коме побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра према средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни касациони суд нашао да је ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић